

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Martiny Radkové, Ph.D., soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Jiřího Gottwalda, v právní věci žalobkyně **M. H.**, J. 520, J., zastoupené JUDr. Igorem Krajčíkem, advokátem se sídlem Horní Lipová 271, Horní Lipová, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Opavě**, se sídlem Praskova 194/11, Opava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2016, č. j. ZKI OP-O-58/936/2015-10, ve věci obnovy katastrálního operátu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného, citovaného v záhlaví a vrácení věci k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Jeseník (dále „katastrální úřad“) ze dne 4. 11. 2015, č. j. OR-134/2015-811-16, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně proti obsahu obnoveného katastrálního operátu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 256/2013 Sb.,

o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon). Žalobkyně nesouhlasila s tím, že výměra jejího pozemku parc. č. X v k. ú. B. u J., zapsaného na LV č. X, se snížila o 2.608 m².

[2] V **žalobě** žalobkyně vysvětlila, že koupila pozemky od Pozemkového fondu ČR dne 15. 5. 2008 a jejich cenu splácí. Žalobkyně ve správním řízení namítala, že metodám zjištění výměr nerozumí, je účetní, ročník 1940, nemá geodetické, kartografické či zeměměřické vzdělání. Lhůta k seznámení se spisem jí postačovala pouze k tomu, aby mohla prohlásit, že trvá na původní výměře koupených pozemků. Žalobkyně přišla postupem správního orgánu o 14,09 % z původní výměry, ale povolená odchylka je podle žalovaného pouze 1,59 %, tj. 292 m². Žalobkyně byla při koupi pozemku v dobré víře a žalovaný neprokázal opak. Podle žalobkyně je nutné najmout znalce, který by odpověděl na otázky, zda metoda výpočtu je správná, zda existují jiné způsoby výpočtu, zda se jednotlivé metody liší, který je pro žalobkyni výhodnější a proč, proč nebyla zvolena jiná metoda výpočtu a další související skutečnosti. Žalobkyně namítla, že napadené rozhodnutí je nezákonné, odporující dobrým mravům a šikanující.

[3] Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** nejdříve konstatoval, že žalobkyně koupila dne 15. 5. 2008 pozemky (vč. parcely č. X) evidované zjednodušeným způsobem podle § 62 katastrálního zákona. To znamená, že vlastnické právo bylo převedeno k pozemku, jehož hranice v terénu neexistují a je sloučen do větších půdních celků. Skutečný tvar a rozměr pozemku by žalobkyně zjistila až tehdy, kdyby si objednala vytyčení lomových bodů vlastnické hranice předmětného pozemku v terénu, což nebylo provedeno. V roce 2010 byla v k. ú. B. u J. zahájena obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací podle § 13 odst. 1 písm. b) zákona č. 344/1992 Sb., katastrálního zákona, účinného do 31. 12. 2013 a staré katastrální vyhlášky č. 26/2007 Sb. Ode dne 1. 1. 2014 probíhala obnova katastrálního operátu podle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona (č. 256/2013 Sb.) a podle § 55 katastrální vyhlášky č. 357/2013 Sb.

[4] Platnost obnoveného katastrálního operátu byla vyhlášena dne 8. 9. 2015. Podle § 43 katastrálního zákona se dosavadní grafická mapa převede do elektronické podoby (do formy grafického počítačového souboru). Přitom byla do katastrální mapy podle § 40 odst. 4 katastrálního zákona doplněna do digitální podoby parcela č. 1416 evidovaná dosud zjednodušeným způsobem a byla vypočtena její nová výměra ze souřadnic lomových bodů vlastnické hranice. Výpočet probíhal podle § 55 odst. 4 a § 10 odst. 4 písm. c) katastrální vyhlášky. Při novém výpočtu výměry parcel v rámci obnovy katastrálního operátu přepracováním ke změně výměry nedochází, není-li při shodném kódu způsobu určení výměry překročena mezní odchylka podle bodu 14.9 přílohy katastrální vyhlášky (§ 37 odst. 2 katastrální vyhlášky).

[5] Podkladem pro doplnění pozemků evidovaných zjednodušeným způsobem byl vyrovnaný rastr mapy pozemkového katastru matematicky převedený z původního souřadnicového systému (systém stabilního katastru – S-SK; systém svatoštěpánský) do souřadnicového systému Jednotné trigonometrické sítě

katastrální (S-JTSK). Jižní hranice doplněného pozemku ve zjednodušené evidenci tvoří společnou hranici mezi katastrálním územím B. u B. a k. ú. B. u J. V sousedním k. ú. B. u B. již byla provedena obnova katastrálního operátu přepracováním; jeho platnost byla vyhlášena dne 30. 10. 2014, a proto při doplnění pozemku ve zjednodušené evidenci parc. č. X do souboru geodetických informací na této hranici lomových bodů č. X, X, X, X a X byly jejich souřadnice převzaty ze seznamu souřadnic bodů určených při obnově katastrálního operátu k. ú. B. u B. Zbývající dva podrobné body na této společné hranici k. ú., tj. body X a X, byly určeny metodou vektorizace. Souřadnice zbývajících lomových bodů č. X, X, X, X a X, které leží na společné hranici s pozemkem parc. č. X, zapsaném rovněž ve vlastnictví žalobkyně, byly určeny metodou vektorizace.

[6] Protože se odvolací námitky shodovaly s žalobními body, žalovaný odkázal na napadená rozhodnutí, kde jsou uvedeny všechny skutečnosti a důkazy, se kterými se zástupce žalobkyně seznámil před vydáním rozhodnutí. Stanovení patnáctidenní lhůty považoval žalovaný za dostatečné a to i s ohledem na lhůtu, ve které byl povinen rozhodnout. Žalobkyně si mohla případně požádat o prodloužení lhůty, což neučinila.

[7] K námitce, že žalobkyně trvá na zachování původní výměry, žalovaný uvedl, že předmětem vlastnického práva a nakládání s ním v právním slova smyslu je pozemek jako část zemského povrchu, který je geometricky vymezen; nikoli parcela ani její výměra. Parcela je pouze zobrazením pozemku v katastrální mapě a velikost její výměry představuje údaj odvozený z obrazu pozemku v zobrazovací rovině (mapě), proto skutečná výměra pozemku (z hlediska jeho vertikální členitosti) se může lišit od výměry evidované v katastru nemovitostí a jedná se pouze o údaj evidenční. Žalovaný neshledal chyby v geometrickém určení hranic u předmětné parcely, ani žalobkyně nepředložila výsledek zeměměřické činnosti (geometrický plán nebo geometrický plán na průběh vytyčené nebo vlastníky upřesněné hranice pozemku dle § 48 a § 49 katastrálního zákona). Jen tím by mohla zpochybnit nesprávné geometrické určení hranic v obnoveném katastrálním operátu a z něj odvozenou výměru. K námitce, že objektivně může správnost odborných postupů posoudit pouze znalec, žalovaný odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 121/2013 - 29, bod 40, a č. j. 9 As 76/2012 - 41, podle kterých znalec vycházel ze zaměření skutečného stavu v terénu, což katastrální úřad při obnově katastrálního operátu přepracováním nemohl. Obecně žalovaný doplnil, že v rozhodnutích o námitkách podle § 45 katastrálního zákona katastrální úřad nerozhoduje o existenci vlastnického práva. Výměra nepatří mezi závazné údaje katastru. Velikost pozemku vyplývá z geometrického určení pozemku a je evidována s přesností danou metodami, kterými byla zjištěna. Zpřesněním výměry nejsou dotčeny právní vztahy k pozemku.

[8] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 5. 2. 2016.

Obsah správního spisu

[9] Krajský soud ze správního spisu zjistil, že proti obsahu obnoveného katastrální operátu vznesla žalobkyně námitku z důvodu snížení výměry jejího pozemku parc. č. X v k. ú. B. u J. o 0,2608 ha. Novou výměru žalobkyně považovala za chybnou.

[10] V oznámení o zahájení řízení byla žalobkyně poučena podle § 36 odst. 1 až 3 a § 50 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

[11] Podle kupní smlouvy uzavřené dne 15. 5. 2008 mezi Pozemkovým fondem ČR a žalobkyní byl na ni mj. převeden předmětný pozemek parc. č. X. Ve smlouvě nejsou výměry pozemků uvedeny a kupní ceny jsou vztaženy k jednotlivým parcelám jako celkům.

[12] Součástí spisu jsou grafická znázornění pozemků od stavu v roce 1909, včetně stavů v roce 1958 (pracovní mapy pozemkové, mapy BPK – bývalý pozemkový katastr, polohopisný nástin, grafický přidělový plán, soutisk rastrových obrazů a mapy KMD – katastrální mapa digitalizovaná). Podle kontrolního výpočtu (č. l. OR-134/2015-811-12/1-2) je zvýrazněna odchylka u předmětného pozemku hodnotou 292 m² a rozdíl 2.608 m², a to mezi stavem před a po obnově katastrálního operátu. Součástí tohoto dokumentu jsou grafické výřezy z pracovní pozemkové mapy č. X a X ze zaměření v dubnu až červnu 1958 a z katastrální mapy digitalizované s uvedením vstupních délek hranic pozemku pro výpočet. Pod výňatky z map je uvedena tabulka s výpočtem rozdílů a uvedením mezních odchylek.

[13] Dne 21. 9. 2015 žalobkyně převzala výzvu katastrálního úřadu, aby se seznámila s podklady rozhodnutí. Dne 29. 10. 2015 se zmocněnec žalobkyně Ing. P. Š. seznámil s celým správním spisem, dle protokolu nevyužil práva činit si výpisy či opisy, ani nesdělil žádné skutečnosti. Zástupce žalobkyně nedoložil žádné podklady a pouze uvedl, že trvá na zachování původní zakoupené výměry.

Rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, pracoviště Jeseník

[14] Dne 4. 11. 2015 rozhodl katastrální úřad tak, že nevyhovuje námitce žalobkyně a že parcela katastru nemovitostí 1416 bude nadále evidována s výměrou 15.897 m². Katastrální úřad v námitkovém řízení provedl kontrolu všech podkladů, na základě kterých byly zobrazeny hranice předmětných parcel v katastrální mapě v digitální podobě (dále „KMD“) a na základě kterých byly určeny výměry parcel. Výsledky provedených zjištění uložil do spisu.

[15] V předmětném katastrálním území proběhla obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací (dále „SGI“) tak, že dosavadní grafická (analogová) katastrální mapa byla převedena do elektronické podoby s využitím map bývalého pozemkového katastru a všech výsledků dřívějšího

geodetického určení polohopisu (§ 40, § 43 katastrálního zákona). V k. ú. B. u J. byla vyhlášena platnost obnoveného katastrálního operátu ke dni 8. 9. 2015.

[16] Při obnově katastrálního operátu přepracováním se zkoumá, zda průběh hranic pozemků v katastrální mapě je zobrazen v souladu s předchozími mapovými podklady (tj. s operáty bývalého pozemkového katastru, pozemkovými knihami a navazujícími operáty přídělového řízení) a s měřickými podklady. Přitom se nezjišťuje průběh hranic v terénu, jak je tomu u obnovy operátu novým mapováním (§ 42 katastrálního zákona).

[17] Souřadnice lomových bodů hranic parcel analogové mapy a parcel zjednodušené evidence, souřadnice lomových bodů obvodů budov a obvodů vodních děl a souřadnice lomových bodů dalších prvků polohopisu se převezmou z registru souřadnic těchto bodů evidovaných v katastru nebo z výsledků měření dokumentovaných v záznamech podrobného měření změn (dále „ZPMZ“) v místním souřadnicovém systému transformací na identické body zaměřené v Systému S-JTSK anebo metodou vektorizace rastrových souborů analogových map v S-JTSK nebo v jiném souřadnicovém systému transformovaném do S-JTSK, u nichž je eliminována případná deformace mapy (u shodných měřítek katastrální mapy a dřívější pozemkové evidence se přednostně využívá kresba rastrového obrazu dřívější pozemkové evidence).

[18] V souboru popisných informací se při obnově katastrálního operátu přepracováním při shodném kódu způsobu určení výměry ponechají dosavadní výměry v případě, že nejsou překročeny mezní odchylky podle bodu 14.9 přílohy katastrální vyhlášky (č. 357/2013 Sb.). V ostatních případech se zavedou výměry určené ze souřadnic lomových bodů v obnoveném katastrálním operátu (§ 55 odst. 4 katastrální vyhlášky).

[19] Při obnově katastrálního operátu přepracováním je nezbytné zachovat geometrické určení nemovitosti (pozemku), které je závazným údajem katastru nemovitostí (§ 51 katastrálního zákona). Geometrickým určením pozemku se rozumí určení tvaru a rozměru pozemku, vymezených jeho hranicemi v zobrazovací rovině [§ 2 písm. e) katastrálního zákona].

[20] Katastrální úřad vypsál všechny podklady pro vydání rozhodnutí a popsal činnosti, které osvědčují správnost postupu tak, že se zaměřil na vývoj evidence předmětné parcely. Tato parcela byla evidována v katastru nemovitostí jako pozemek vedený ve zjednodušené evidenci (dále „ZE“) – původ Pozemkový katastr (dále „PK“) č. X s výměrou 18.505 m².

[21] Tento pozemek byl zobrazen v mapě bývalého pozemkového katastru a pracovní pozemkové mapy, list mapy č. X podle zaměření z dubna až června 1958. Součástí obnovy katastrálního operátu v předmětném k. ú. bylo i doplnění zemědělských a lesních pozemků, jejichž hranice v terénu neexistují a byly sloučeny do větších půdních celků. Tyto pozemky byly vedeny podle § 62 odst. 3 katastrálního zákona zjednodušeným způsobem s využitím dřívějších pozemkových evidencí,

tj. bývalého pozemkového katastru, pozemkových knih a navazujících operátů. Takto byly tyto pozemky evidovány až do doby jejich zobrazení v digitální katastrální mapě, přičemž tyto součásti byly považovány za součást katastrálního operátu. Pozemky byly doplněny do katastru nemovitostí podle § 55 odst. 2 katastrálního zákona při obnově katastrálního operátu přepracováním. Přitom byly využity dřívější pozemkové evidence. Katastrální úřad stanoví parcelní číslo podle katastru a určí další údaje o parcele v souboru popisných informací, včetně výměry parcely (§ 10 katastrální vyhlášky).

[22] Takto katastrální úřad postupoval i u předmětného pozemku žalobkyně. Souřadnice podrobných bodů č. X, X, X, X, X na jižní hranici pozemku „hranice katastrální území mezi k. ú. B. u B. a k. ú. B. u J.“ byly převzaty ze souřadnic bodů určených při obnově katastrálního operátu k. ú. B. u B. Souřadnice zbylých bodů č. X a X na jižní hranici pozemku byly určeny metodou vektorizace rastrového obrazu mapy dřívější pozemkové evidence ležící na hranici danou body č. X, X a X a X určených při obnově katastrálního operátu k. ú. B. u B. Souřadnice zbývající podrobných bodů č. X, X, X, X, X na severní, východní a západní hranici byly určeny metodou vektorizace rastrového obrazu mapy dřívější pozemkové evidence a rastrového obrazu mapy s využitím blokové transformace pro vyčleněné území. Z takto určených souřadnic grafického počítačového souboru byla vypočtena výměra předmětné parcely, a to 15.897 m². Rozdíl oproti výměře evidované před obnovou operátu činil minus 2.608 m².

[23] Ke změně výměry parcely došlo výpočtem s vyšším kódem způsobu určení výměry i při nezměněném geometrickém určení pozemku. Doplněnému pozemku ZE – původ PK parc. č. X bylo v obnoveném operátu stanoveno parc. č. X. V souladu s § 2 písm. a) a § 51 katastrálního zákona byl zachováno geometrické určení tvaru a rozměru pozemku, vymezených hranicemi v zobrazovací rovině. Platným geometrickým polohovým určením je zachován výsledek zeměměřických činností v období duben až červen 1958, který je zaznamenán v pozemkové mapě, mapový list č. X a mapa bývalého pozemkového katastru, list mapy č. X. Katastrální úřad tedy prověřil správnost převzetí souřadnic lomových bodů ze seznamu souřadnic bodů určených při obnově katastrálního operátu k. ú. B. u B.; nezjistil žádné pochybení v určení souřadnic podrobných bodů, které byly zavedeny do grafického počítačového souboru, tj. žádné pochybení v geometrickém a polohovém určení hranic předmětné parcely. Katastrální úřad provedl kontrolní výpočet výměry pomocí digitálního planimetru, který odpovídal výměře určené při obnově operátu; porovnal kontrolně i zobrazení hranic parcely v současné katastrální mapě se zobrazením rastrového obrazu mapy bývalého pozemkového katastru a zjistil, že zobrazení hranic parcely v katastrální mapě zcela odpovídá zobrazení hranic v mapě bývalého pozemkového katastru. Katastrální úřad dále provedl kontrolu správnosti geometrického určení hranic parcely porovnáním měřených délek pomocí digitálního planimetru mezi lomovými body parcely i navazujícími hranicemi sousedních parcel, dokumentovanými v pracovní pozemkové mapě z roku 1958, s délkami vypočtenými ze souřadnic lomových bodů. Porovnání provedl u všech délek, u kterých byly oměrné míry v náčrtu uvedeny. Překročení mezního rozdílu délek (dle kritérií bodu 15.2 přílohy katastrální vyhlášky) nebylo zjištěno. Katastrální úřad po popsání

kontrole postupů uzavřel, že nedošlo k žádné chybě a geometrické a polohové určení a výměra parcely jsou učiněny správně.

[24] Protože rozdíl ve výměře předmětné parcely před a po obnově katastrálního operátu činil minus 2.608 m², provedl katastrální úřad kontrolní určení parcely PK č. X v operátu bývalého pozemkového katastru s pomocí digitálního planimetru, a tato činila 15.773 m². Chybně byla již tedy určena původní výměra parcely PK č. X, v tehdejší době zpracovaná grafickým způsobem.

[25] Katastrální úřad tak musel povést obnovu katastrálního operátu přepracováním SGI tak, aby nedošlo ke změně geometrického určení pozemku; doložil správnost souřadnic bodů z roku 1958 a dále správnost doložil porovnáním měřených délek mezi lomovými body parcel s délkami vypočtenými ze souřadnic lomových bodů grafického počítačového souboru a kontrolním určením výměry parcely. Skutečnost, že nedošlo ke změně geometrického určení, doložil také soutiskem rastrového obrazu mapy bývalého pozemkového katastru a katastrální mapy se zobrazením v platné katastrální mapě.

[26] Tak katastrální úřad zjistil, že nedošlo k pochybení katastrálního úřadu v zobrazení hranic pozemků při obnově katastrálního operátu při převodu hranic předmětných pozemků z operátu bývalého pozemkového katastru do současné digitální pozemkové mapy ve smyslu § 36 odst. 1 katastrálního zákona.

[27] Dále katastrální úřad zjišťoval, zda nedošlo k chybě v určení výměry předmětného pozemku. K ní dojít nemohlo, protože obnovený katastrální operát byl zpracován s využitím počítačového programu, jehož prostřednictvím byla ze souřadnic lomových bodů parcel vykreslena nová katastrální mapa a ze stejných souřadnic byly vypočteny i nové výměry parcel.

[28] Katastrální úřad zjišťoval rovněž, zda příčinou rozdílu ve výměře parcely není chybně určená výměra již v původním určení pozemkového katastru a zjistil, že původní výměra, provedená grafickým způsobem, byla určena chybně a je příčinou dnešního rozdílu ve výměře předmětné parcely před a po obnově katastrálního operátu. V žádném případě rozdíl ve výměře nevznikl na úkor jiného pozemku. Výměra není závazným údajem katastru pro právní úkony týkající se nemovitostí vedených v katastru (§ 51 katastrálního zákona).

[29] Výměry parcel zjednodušené evidence byly v době jejich vzniku určovány graficky, tj. z dnešního pohledu nejméně přesným způsobem. Graficky určené výměry se zjišťovaly planimetrováním (pomocí nitkového planimetru) nebo např. rozdělením parcely na geometrické obrazce (trojúhelníky, lichoběžníky, obdélníky, čtverce), z jejichž rozměrů odměřených na mapě se vypočetly plochy dle známých vzorců. Graficky určené výměry se zjišťovaly vždy s přihlédnutím k plošné deformaci (srážce) mapového podkladu.

[30] Ke změně výměry došlo v důsledku doplnění předmětného pozemku do katastrální mapy, s čímž souvisí i nový výpočet výměry parcely, a to výpočtem

s vyšším kódem způsobu určení výměry (ze souřadnic v systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální) než bylo předchozí určení výměry grafickým způsobem, přičemž geometrické určení pozemku zůstalo nezměněno.

[31] V řízení o opravě chyb podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona katastrální úřad zkoumá pouze to, zda údaje evidované v katastru nemovitostí jsou v souladu s listinami nebo s výsledky zeměměřických činností uložených ve sbírce listin. Pokud katastrální úřad nezjistí chybu v údajích katastru, pak opravu provést nelze. Pokud se účastník řízení však domnívá, že průběh hranic by měl vést jinak, je na něm, aby předložil v řízení výsledek zeměměřické činnosti spolu s listinou, na základě které by mohly být změny v katastru nemovitostí provedeny. Tato povinnost vyplývá pro vlastníky z § 37 odst. 1 písm. d) katastrálního zákona. To znamená, že vlastníci a jiné oprávněné osoby jsou povinni ohlásit katastrálnímu úřadu změny údajů katastru týkající se jejich nemovitostí, a to do 30 dnů ode dne jejich vzniku a předloží listinu, která tvrzené skutečnosti dokládá. Technickým podkladem pro zápis změny do katastru je podle § 49 odst. 4 katastrálního zákona geometrický plán na průběh vytýčení nebo vlastníky upřesněné vlastnické hranice pozemků a ohlášení vlastníka s doložením protokolárního souhlasu o shodě na průběhu hranic např. ve formě dle přílohy č. 20 ke katastrální vyhlášce nebo souhlasného prohlášení podle § 66 odst. 1 a 2 katastrální vyhlášky.

[32] V odvolání žalobkyně pouze zopakovala, že trvá na zachování výměry pozemků, které koupila.

Rozhodnutí žalovaného

[33] Žalovaný se ztotožnil se skutkovými zjištěními a právními závěry katastrálního úřadu a dodal, že žalobkyně koupila pozemky evidované ve zjednodušené evidenci. Podle § 40 odst. 4 katastrálního zákona se do katastrální mapy doplňují parcely pozemků evidovaných dosud zjednodušeným způsobem (podle § 62 katastrálního zákona) při obnově katastrálního operátu. Podle § 93 odst. 3 katastrální vyhlášky se doplní do evidence katastru nemovitostí pozemky ve zjednodušené evidenci přepracováním na základě využití podkladů dřívějších pozemkových evidencí. Přitom se stanoví parcelní číslo podle katastru. V daném případě bylo pozemku ponecháno číslo X. Protože předmětem převodu vlastnického práva byl původní pozemek ZE a s ohledem na to, že nebyl vyhotoven geometrický plán, byla výměra pozemku určena pouze přibližným způsobem. V roce 2010 byla v předmětném k. ú. zahájena obnova katastrálního operátu, tj. vyhotovení nového souboru geodetických informací (SGI), kterým je katastrální mapa a nového souboru popisných informací (SPI) v elektronické podobě. Podle § 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, v platném znění, je vyhotovení nového SGI zeměměřickou činností ve veřejném zájmu. Analogová katastrální mapa v daném případě byla vytvořena překreslením obrazu původní mapy pozemkového katastru platné od roku 1836, do které se postupně zobrazovaly ohlášené změny doložené příslušnými listinami. Vektorizace rastrového souboru mapy se využívá, pokud nejsou k dispozici žádné využitelné předchozí výsledky zeměměřických činností

a platným geometrickým určením je jen zobrazení v mapě katastru nemovitostí nebo v některé mapě předchozí pozemkové evidence. Rastrové obrazy analogových mapových podkladů pro provedení obnovy katastrálního operátu se u autorizovaného skenovacího pracoviště, které Český úřad zeměměřický a katastrální udělil atest pro kartometrické skenování, naskenují s požadovanou přesností, která činí 0,10 nebo 0,16 mm. Takto získaný rastrový soubor se prostřednictvím zaměřených tzv. identických bodů v S-JSTK rozložených pravidelně po celém katastrálním území transformuje do souřadnicového systému JSTK transformací globálním transformačním klíčem. To jsou transformační rovnice sloužící pro transformizaci S-SK do S-JSTK, sestavených na pokladě souřadnic bodů číselné triangulace stabilního katastru I. až III. řádu, u nichž jsou známy i souřadnice v systému S-JSTK. Tak se snižuje případná deformace zobrazení hranic parcel v předchozí mapě pozemkového katastru, která má vliv i na výměry parcel evidovaných v katastru nemovitostí, které jsou údajem odvozeným z obrazu pozemku v zobrazovací rovině (katastrální mapě).

[34] Obnova katastrálního operátu není spojena se zjišťováním vlastnických hranic v terénu v součinnosti s vlastníky dotčených pozemků. Při obnově se mj. opraví zjištěné chyby v katastru a provede srovnání popisných a geodetických informací a provede nový výpočet výměr (§ 93 katastrální vyhlášky). Předmětem obnovy katastrálního operátu není řešení případných odlišností v průběhu vlastnických hranic vzniklých (uznávaných) vlastníky v terénu oproti zobrazení v katastrální mapě. Náplní obnovy je převedení stávajícího obrazu původní mapy pozemkového katastru do digitální podoby.

[35] Podkladem pro doplnění pozemků evidovaných zjednodušeným způsobem byl vyrovnaný rastr mapy pozemkového katastru matematicky převedený z původního souřadnicového systému (systém stabilního katastru – S-SK; systém svatoštěpánský) do souřadnicového systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální (S-JTSK). Jižní hranice doplněného pozemku ve zjednodušené evidenci tvoří společnou hranici mezi katastrálním územím B. u B. a k. ú. B. u J. V sousedním k. ú. B. u B. již byla provedena obnova katastrálního operátu přepracováním; jeho platnost byla vyhlášena dne 30. 10. 2014, a proto při doplnění pozemku ve zjednodušené evidenci parc. č. X do souboru geodetických informací na této hranici lomových bodů č. X, X, X, X a X byly jejich souřadnice převzaty ze seznamu souřadnic bodů určených při obnově katastrálního operátu k. ú. B. u B. Zbývající dva podrobné body na této společné hranici k. ú., tj. body X a X, byly určeny metodou vektorizace. Souřadnice zbývajících lomových bodů č. X, X, X, X a X, které leží na společné hranici s pozemkem parc. č. X, zapsaném rovněž ve vlastnictví žalobkyně, byly určeny metodou vektorizace.

[36] Západní část vlastnické hranice mezi pozemkem parc. č. X, který byl sloučen do pozemku parc. č. X a nynějším pozemkem parc. č. X (v r. 1958 označen parc. č. X, který vznikl z původního pozemku ZE parc. č. X), určená lomovými body č. X a X, byla zaměřená v roce 1958 v období dubna až června, jak je dokumentováno tzv. pracovní pozemkové mapě č. X. Zaměření vlastnické hranice bylo provedeno v rámci zakládání tzv. jednotné evidence půdy (JEP) v letech 1956 – 1960 a bylo

vedeno do roku 1964, kdy nastoupila tzv. evidence nemovitostí (1964 – 1992). Vycházelo se z dosavadních map pozemkového katastru, které v roce 1954 převzala nově vytvořená okresní měřická střediska. Soulad JEP se skutečným stavem byl průběžně sledován a na základě ohlašovací povinností vlastníků a uživatelů půdy průběžně doplňován.

[37] Ze soutisku zpřesněného rastru mapy bývalého pozemkového katastru, zpřesněného rastru mapy katastru nemovitostí a KMD, do které byla parcela ZE č. 1416 doplněna, je patrné, že zobrazení vlastnické hranice na jejím obvodu vykazuje diskrepance, které by překročily mezní odchylky.

[38] Katastrální úřad v rámci dokazování provedl kontrolní výpočty délek vlastnických hranic na obvodů pozemků parc. č. X v KMD s využitím programů výpočetní techniky a z mapy bývalého pozemkového katastru s pomocí digitálního planimetru, který umožňuje měření délek mezi lomovými body vlastnické hranice v analogových mapách a grafický způsob určování nebo ověřování správnosti výměr. Kontrolní výpočet potvrzuje správnost doplnění vlastnické hranice pozemku ZE parc. č. X do KMD, protože při porovnání délek mezi jednotlivými lomovými body nebyla ani v jednom případě překročena mezní odchylka pro mapy vedené v měřítku 1:2880.

[39] Při kontrolním výpočtu katastrální úřad nejdříve porovnal výměru u pozemku parc. č. X před provedením obnovy katastrálního operátu a po provedené obnově. Snížením výměry předmětného pozemku o 2.608 m² byla překročena mezní odchylka pro výpočet výměr podle bodu 14.9 přílohy katastrální vyhlášky (povolená odchylka zde činila 292 m², byla překročena o 2.316 m²). Způsob určení výměry s kódem 0 (tj. graficky) se podle § 82 odst. 2 a § 10 odst. 4 písm. c) katastrální vyhlášky použije v závislosti na kódech kvality lomových bodů, z jejichž souřadnic je výměra vypočtena. Při novém výpočtu výměry u obnovy katastrálního operátu přepracováním ke změně výměry parcel nedochází, není-li při shodném kódu způsobu určení výměry překročena mezní odchylka podle bodu 14.9 přílohy katastrální vyhlášky (§ 37 odst. 2 katastrální vyhlášky). V daném případě je u předmětné parcely způsob určení výměry shodný před obnovou i po obnově katastrálního operátu, přitom došlo k podstatnému překročení povolené mezní odchylky, proto katastrální úřad zavedl do SPI tuto nově vypočtenou výměru.

[40] Následně katastrální úřad ověřil výměru u předmětné parcely v mapě bývalého pozemkového katastru pomocí digitálního planimetru a porovnal ji s výměrou vypočtenou ze souřadnic lomových bodů vlastnické hranice v KMD. Rozdíl přitom dosáhl pouze 124 m², což dokazuje, že výměra u pozemku ZE parc. č. X byla stanovena chybně již v minulosti.

[41] Katastrální úřad provedl kontrolu délek východní hranice a nezjistil žádné pochybení.

[42] K provedeným výpočtům se žalobkyně měla možnost vyjádřit před vydáním rozhodnutí.

[43] K evidovaným výměrám parcel žalovaný uvedl, že podle § 51 katastrálního zákona výměra není závazným údajem pro právní úkony týkající se nemovitostí vedených v katastru a nemusejí být ve smlouvách uváděny, jak tomu bylo i v posuzovaném případě. Ke smlouvě žalobkyně nebyl připojen ani geometrický plán s vyznačením vlastnických hranic. Před prodejem předmětného pozemku nedošlo k žádnému vytyčení a zaměření jeho hranic v terénu, hranice pozemku do doby prodeje definovány nebyly. Závaznými údaji pro převod pozemku jsou parcelní číslo a geometrické určení nemovitosti (v tomto případě dané zobrazením v mapě pozemkového katastru a zobrazením západní hranice JEP). Velikost pozemku je dána dle § 2 písm. a) katastrálního zákona geometrickým určením s přesností podle metody, kterou byla zjištěna. Pozdějším zpřesněním (opravou z důvodu chybné evidence) při zachování geometrického určení jsou dotčeny právní vztahy k pozemku. Tvar ani poloha pozemků v přírodě se nemění zpřesněním, popř. opravou údajů o výměrách pozemků v rámci obnovy katastrálního operátu. Výměra parcely tedy nemůže být prvotní, ale je údajem odvozeným z geometrického určení hranic, tj. z tvaru a rozměru pozemku.

[44] Předmětem vlastnického práva a jeho nakládání s ním v právním slova smyslu je pozemek jako část zemského povrchu, který je geometricky vymezen, nikoli parcela ani její výměra. Parcela je pouze zobrazením pozemku v katastrální mapě a velikost její výměry představuje údaj odvozený z obrazu pozemku v katastrální mapě. Proto skutečná výměra pozemku se může lišit od výměry evidované v katastru nemovitostí a jedná se pouze o údaj evidenční.

[45] Při pátrání po příčině podstatného rozdílu ve výměře pozemku parcelní číslo X žalovaný zjistil, že v bývalé evidenci nemovitostí (EN – v letech 1964 - 1992) probíhalo tzv. komplexní zakládání právních vztahů (KZEN) podle § 4 vyhlášky č. 23/1964 Sb., kterou se prováděl zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí. Přitom se porovnávaly parcely evidované v EN s označením parcel v pozemkové knize (PK). V rámci druhé etapy KZEN v předmětném k. ú. v roce 1982 byla u původní parcely č. X – role provedena chybná identifikace. Tato parcela byla vedena s celkovou výměrou 21.337 m², tj. byla určena součtem výměr parcel PK parc. č. X o výměře 9.806 m², č. 1417 o výměře 6.003 m², a č. X o výměře 5.528 m². Tato změna byla provedena i v bývalé mapě pozemkového katastru, ale z kopie parcelního protokolu je zřejmé, že parcela PK č. X zůstala evidována s výměrou pouze 15.809 m² (změna byla provedena v roce 1941 v položce X, jak vyplývá z parcelního protokolu – jde o součet výměr parcel PK parc. č. X o výměře 9.806 m², č. X o výměře 6.003 m²). Podle protokolu byla z parcely ZE č. X oddělena parcela bývalé evidence nemovitostí č. X – les o výměře 1.614 m² a dále část parcely PK parc. č. X o výměře 2.253 m² byla sloučená do parcely EN č. X a zbytek parcely PK parc. č. X o výměře 18.505 m² byl sloučen do parcely EN č. 1325/1 a v katastru nemovitostí evidován ve zjednodušené evidenci až do obnovy katastrálního operátu přepracováním. Již zde katastrální úřad zjistil nesrovnalost ve výměře parcely č. X ve výši 1.614 m² a výměry 2.253 m² „sloučené“ do parcely EN č. X z uvedené celkové výměry 21.337 m² (výměry nižší o 1.035 m²). V rámci KZEN bylo chybně vyhodnoceno zaměření západní hranice parcely PK č. X provedené v JEP, což následně vedlo k chybnému

určení její zbytkové výměry. Žalovaný toto ověřil pomocí digitálního planimetru v kopiích pracovních pozemkových map č. X a X a zjistil, že mimo uvedené výměry 1.614 m² a 2.253 m² (součet těchto výměr měl být správně evidován u parcely EN č. X – tato parcela byla zobrazena na dvou mapových listech) odečtené od celkové výměry (21.337 m²). Bývalé středisko geodézie neodečetlo výměru zahrnutou do tehdejší parcely EN č. X (tyto části parcel včetně parcely EN č. X dříve tvořily parcelu PK č. X, součet výměr uvedených parcel zjištěný odměřením v mapě činil v průměru 1.003 m²). Takže po odečtení této výměry od výměry 17.470 m² byla zjištěna výsledná hodnota výměry u zbytkové části parcely PK č. X ve výši 16.468 m², která měla být evidována v EN a následně v katastru nemovitostí, nikoliv výměra 18.505 m².

[46] Čára (vlastnická hranice parcely) nakreslená o síle 0,1 mm na mapě pozemkového katastru v měřítku 1:2880 ve skutečnosti představuje tloušťku 0,288 m. Při vektorizaci tak dochází k odchylkám v poloze lomových bodů hranic parcel, které však nesmí překročit mezní odchylku. Proto jsou v příloze v bodě 15.6 katastrální vyhlášky stanoveny charakteristiky a kritéria přesnosti zobrazení polohopisu katastrální mapy, která stanoví základní střední souřadnicovou chybu pro měřítko mapy 1:2880 v hodnotě 1 m.

Právní hodnocení soudu

[47] Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[48] Předně soud poukazuje na to, že žalobkyně v žalobě nenamítá žádnou konkrétní chybu v postupu při obnově katastrálního operátu a přezkoumání námitek žalobkyně, ani konkrétní porušení zákona.

[49] Sporné tak zůstává v obecné rovině, zda při obnově katastrálního operátu byla správně určena výměra, potažmo hranice pozemku žalobkyně parc. č. X v k. ú. B. u J. Ve prospěch žalobkyně tak soud přezkoumal postup správních orgánů, které již samotné ve správním řízení ve prospěch žalobkyně přezkoumaly tutéž otázku. Ve stručnosti soud konstatuje, že správní orgány chybu v minulých evidencích nemovitostí odhalily a vysvětlily, obě napadená rozhodnutí byla přezkoumatelná, vyčerpávající a přesvědčivá a proto se soud se skutkovými a právními závěry obou správních orgánů po přezkoumání rozhodnutí a postupů, které jejich vydání předcházely, zcela ztotožnil.

[50] Žalobkyně nepředložila žádné odborné vyjádření, stanovisko, znalecký posudek, geometrický plán, souhlas vlastníků o průběhu hranic apod., které by vedly k dalšímu zkoumání hranice a výměry předmětného pozemku. Své tvrzení o odlišné (původní) výměře pozemku tak žalobkyně neprokázala a na svoji důkazní povinnost ve správním i soudním řízení zcela rezignovala.

[51] Obnovou katastrálního operátu se podle § 40 odst. 1 katastrálního zákona rozumí *vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v elektronické podobě a provádí se a) novým mapováním, b)*

přepracováním souboru geodetických informací, nebo c) na podkladě výsledků pozemkových úprav. V daném případě byla obnova katastrálního operátu provedena přepracováním souboru geodetických informací, které měl již katastrální úřad k dispozici z minulých evidencí.

[52] Nutno poznamenat, že předmětný pozemek žalobkyně parc. č. X byl veden ve zjednodušené evidenci, byl sloučen do většího půdního celku a jeho hranice v terénu neexistovaly. Podle § 62 odst. 1 katastrálního zákona *pozemky, jejichž hranice v terénu neexistují a jsou sloučeny do větších půdních celků, se do doby jejich zobrazení v katastrální mapě, nejpozději však do doby ukončení pozemkových úprav podle jiného právního předpisu, v katastru evidují zjednodušeným způsobem s využitím bývalého pozemkového katastru, pozemkových knih a navazujících operátů přidělového a scelovacího řízení a evidence nemovitostí.* Podle § 93 odst. 2 věty první katastrální vyhlášky *katastrální úřad doplňuje pozemky evidované zjednodušeným způsobem do souboru geodetických informací na základě využití podkladů dřívějších pozemkových evidencí.*

[53] Podle § 40 odst. 4 katastrálního zákona *při obnově katastrálního operátu se do katastrální mapy doplňují parcely pozemků evidovaných dosud zjednodušeným způsobem, pokud to umožňuje kvalita jejich původního zobrazení.* Katastrální úřad tento postup zvolil a v rozhodnutí vysvětlil postupy podle katastrálního zákona i prováděcí vyhlášky a poukázal na zjištěné chyby, které při obnově napravil.

[54] Jednou chybou bylo, že před obnovou katastrálního operátu byla určena výměra grafickým způsobem, tj. nejméně přesným, spočívajícím ve výpočtu plochy odečty z rozměrů na mapě. V roce 1958 byla vypočtena výměra z chybných vstupních údajů - bylo chybně vyhodnoceno zaměření západní hranice předmětné parcely (podrobně popsáno v tabulce na č. I. OR-134/2015-811-12/2-2 – opomenuto bylo přičtení pásu o šířce 5,4 m na západní hranici pozemku; součástí kontroly délek jsou i výňatky z map před obnovou katastrálního operátu a po jeho obnově; maximální mezní odchylky zde nebyly překročeny).

[55] V roce 1982 byla dále provedena nesprávná identifikace parcely. Bývalé středisko geodézie neodečetlo výměru zahrnutou do tehdejší parcely evidence nemovitostí č. X (tyto části parcel včetně parcely č. X, která byla zobrazena na dvou mapových listech; dříve tvořily parcelu PK č. X). Konkrétně výměry 1.614 m² a 2.253 m², tj. dohromady 3.867 m², u parcely č. X, „sloučené“ do parcely EN č. X, měly být odečteny od výměry 21.337 m²; vypočtená výměra 17.470 m² byla správným údajem, nikoli 21.337 m² (21.337 mínus 3.867 je 17.470).

[56] Žalobkyně se mýlí, že byla překročena vyhláškou stanovená odchylka a změna výměry je nepřípustná. Mezní odchylka podle bodu 14.9 přílohy katastrální vyhlášky se zde nepoužije, neboť se vztahuje pouze na odchylky mezi výměrou parcely grafického počítačového souboru a výměrou souboru popisných informací, a nikoli na opravy chyb, které vznikly chybným výpočtem v minulosti, jak se stalo

v posuzovaném případě, tj. nevztahuje se na nesoulad podkladů a zápisů v katastru v důsledku zřejmé početní chyby.

[57] Obě chyby ve vedení katastru při přepracování operátu byly odhaleny a napraveny v souladu s § 36 katastrálního zákona a § 44 odst. 5 katastrální vyhlášky (*chybné určení výměry parcely opraví katastrální úřad podle platného geometrického určení*). Podle § 55 odst. 2 písm. c) katastrální vyhlášky *při obnově katastrálního operátu přepracováním se provede oprava zjištěných chyb v katastru*. Jde o řízení, které je upraveno zákonem a dále vyhláškou na základě zmocnění v § 66 odst. 1 písm. c) katastrálního zákona (*Český úřad zeměměřický a katastrální vyhláškou stanoví činnost při správě a obnově katastrálního operátu v rozsahu nezbytném pro aktualizaci údajů, které jsou podle § 4 obsahem katastru*). Opravou má být pouze dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012 - 32, č. Sb. NSS 2902/2013, všechny zde uvedené rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz). Oprava má pouze evidenční účinky; nijak nezasahuje do vlastnických práv. Přitom se vychází z listin, které jsou již obsaženy ve spisech katastrálního úřadu, žádné právo se nenalézá. Katastrální úřad nevybočil ze své evidenční role a opravil zřejmý omyl, týkající se skutkových okolností – výchozích údajů pro výpočty a navazujících výpočtů (k definici „zřejmého omylu“ srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007 – 103, č. Sb. NSS 2098/2010).

[58] Lichá je námitka žalobkyně o dobré víře při uzavírání kupní smlouvy a o tom, že žalovaný neprokázal opak a tak je třeba vést v katastru k pozemku parc. č. X původně vyznačenou výměru. Podle § 51 katastrálního zákona *údaje katastru, a to parcelní číslo, geometrické určení nemovitosti, název a geometrické určení katastrálního území, jsou závazné pro právní jednání týkající se nemovitostí vedených v katastru*. Dobrou víru vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 9. 2011, č. j. 1 As 94/2011 – 102, jako objektivně posuzované vědomí jednotlivce o souladu jednání s právem: „dobrá víra jako nezaviněná nevědomost chrání jedince, který se zřetelem ke všem okolnostem nevěděl a ani nemohl vědět, že určitý stav je v rozporu s právem.“

[59] Podle § 3 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona se v katastru evidují *pozemky v podobě parcel*. Podle § 2 písm. a) katastrálního zákona *pro účely tohoto zákona se rozumí pozemkem část zemského povrchu oddělená od sousedních částí hranicí územní jednotky nebo hranicí katastrálního území, hranicí vlastnickou, hranicí stanovenou regulačním plánem, územním rozhodnutím nebo územním souhlasem, hranicí jiného práva podle § 19, hranicí rozsahu zástavního práva, hranicí rozsahu práva stavby, hranicí druhů pozemků, popřípadě rozhraním způsobu využití pozemků*. Podle § 2 písm. b) katastrálního zákona *parcelou se rozumí pro účely tohoto zákona pozemek, který je geometricky a polohově určen, zobrazen v katastrální mapě a označen parcelním číslem*. Podle § 2 písm. g) katastrálního zákona *výměrou parcely je vyjádření plošného obsahu průmětu pozemku do zobrazovací roviny v plošných metrických jednotkách; velikost výměry vyplývá z geometrického určení pozemku a zaokrouhluje se na celé čtvereční metry; výměra*

parcely je evidována s přesností danou metodami, kterými byla zjištěna, přičemž jejím zpřesněním nejsou dotčena práva k pozemku.

[60] K této žalobní námitce soud zdůrazňuje, že žalobkyně nekoupila od Pozemkového fondu určitou výměru, ale pozemky označené parcelním číslem, bez jakéhokoli uvádění výměry, a to jak u označení pozemků, tak u určení kupní ceny. V předmětné kupní smlouvě nejsou uvedeny vůbec žádné výměry. Pokud je pozemkem ve smyslu katastrálního zákona oddělená část zemského povrchu, nelze se dovolávat výměry, která zákonným kritériem určení pozemků není. Z legálních definic se podává, že určující pro vymezení pozemku je hranice pozemku a výměry z ní teprve vychází, a nikoli naopak. Jinými slovy, hranice a tvar pozemku mají při jeho určení přednost před výměrou. Jak k tomu výslovně doplňuje § 51 katastrálního zákona, údaj o výměře parcely není závazným údajem katastru nemovitostí a žalobkyně nemůže trvat na výměře uvedené u pozemku parc. č. X v k. ú. B. u J., protože byla vyznačena chybně a nebyla závazným údajem katastru. Argumentace dobrou vírou je tak v této věci nepřípadná.

[61] Námitka žalobkyně, že lhůta k seznámení se spisem jí postačovala pouze k tomu, aby mohla prohlásit, že trvá na koupené výměře pozemků, je nedůvodná. Žalobkyně převzala dne 21. 9. 2015 výzvu katastrálního úřadu, aby se seznámila s podklady rozhodnutí. Dne 29. 10. 2015 se dostavil zmocněnec žalobkyně, se spisem se seznámil a o prodloužení lhůty k poskytnutí vyjádření nežádal ani on, ani žalobkyně. Z žádného jednání žalobkyně ani jejího zmocněnce nevyplynulo, že by stanovená lhůta nepostačovala k poskytnutí vyjádření nebo jinému jednání. Zmocněnec se při nahlížení do spisu nijak nevyjádřil, opisy ani výpisy nepořídil a nic nedoložil, pouze zopakoval tvrzení žalobkyně, že trvá na původní výměře pozemku. Ostatně, zmocněnec měl plnou moc pouze k nahlédnutí do spisu. Žalobkyně sama nedala nijak najevo potřebu prodloužit lhůtu pro uplatnění svých práv.

[62] Obecné námitky žalobkyně o porušení některých ustanovení správního řádu neshledal soud jako opodstatněné. Ke zneužití pravomoci správních orgánů nedošlo (§ 2 odst. 2 správního řádu). Nebyl porušen veřejný zájem, ani nebyl zjištěn rozdíl při posuzování skutkově obdobných případů (§ 2 odst. 4 správního řádu). Skutkový stav byl zjištěn řádně (§ 3 správního řádu). Nebylo zjištěno porušení rovnosti účastníků či porušení principu nestrannosti řízení (§ 7 správního řádu, ostatně žalobkyně byla jedinou účastnicí daného řízení). Nebylo zjištěno porušení zásady součinnosti, žalobkyně měla možnost předložit podklady pro rozhodnutí; správní orgány zjistily všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, důkazy byly hodnoceny každý zvlášť i v souvislostech, k porušení zásady volného hodnocení důkazů nedošlo, správní orgány vzaly v úvahu vše, co žalobkyně ve správním řízení tvrdila, ba šly nad rámec jejích tvrzení a přezkoumaly celý postup, který vedl ke vzniku a opravě chyby v katastrálním operátu (§ 50 správního řádu). Ke zjištění stavu věci byly použity všechny dostupné důkazní prostředky a nebylo zjištěno, že by použité důkazní prostředky byly získány v rozporu s právními předpisy. Protože námitky byly vzneseny citací uvedených ustanovení bez konkrétní vazby na posuzovaný případ, nemůže soud na tyto obecné námitky reagovat konkrétněji. Podle setrvalé judikatury správních soudů jsou jak správní orgány, tak

soudy povinny vypořádat se s konkrétními námitkami, s námitkami konkrétního porušení právních předpisů, nesprávného výpočtu, konkrétních důvodů nesprávného zjištění skutkového stavu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 As 13/2007 - 100, nebo ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 - 37). Když tedy sama žalobkyně ponechala své žalobní námitky v takto obecné rovině, soud se s nimi může vypořádat právě v míře odpovídající její obecnosti - srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78; soud nemusí hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, které již přesvědčivě vyslovily správní orgány (podobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013 - 128).

[63] Provedení důkazu znaleckým posudkem soud shledal v daném případě jako nadbytečné. Správní orgány měly v předmětné otázce příslušnou odbornost a k zodpovězení otázek, které žalobkyně navrhla, nebylo třeba ustanovit znalce. Žalobkyně nenamítla konkrétní nedostatečné posouzení odborné otázky. Znaleckého posudku nebylo třeba ani ve správním řízení. Podle § 56 věty první správního řádu *závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce*. V posuzované věci však potřeba ustanovit znalce dle § 56 správního řádu vůbec nevystala. A tohoto důkazního prostředku (znaleckého posudku či odborného vyjádření) nebylo třeba ani v soudním řízení správním, neboť rozhodnutí soudu nezáviselo na posouzení odborných skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí (§ 64 s. ř. s. ve spojení s § 127 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném pro rok 2016).

[64] Soud podotýká, že správní orgány a soud neposuzovaly spornou otázku ve vztahu k soukromoprávnímu vztahu žalobkyně, tj. koupi pozemků a podmínek koupě. Ostatně, ani z kupní smlouvy samotné nevyplývá, že by si žalobkyně koupila určitou výměru (a podle toho byla určena cena), ale naopak určité pozemky, bez uvedení výměry.

[65] **Závěrem** soud shrnuje, že správní orgány zjistily skutkový stav dostatečně, vybraly správně právní předpisy, které na věc dopadají, a ty použily na zjištěný skutkový stav v souladu se shora citovanými zákony a podzákonými předpisy. Žalobkyně koupila pozemek parcelní číslo X v k. ú. B. u J., který byl evidovaný ve zjednodušené evidenci. Pozemek neměl vytyčené hranice v terénu a v kupní smlouvě nebyla určena jeho výměra. V minulosti (v letech 1958 a 1982) při revizích evidence pozemku vznikly dvě chyby při výpočtu výměry pozemku. Jedna byla zapříčiněna opomenutím části pozemku („pásu“) při západní hranici a druhá chybným výpočtem výměry slučovaných pozemků, jak bylo podrobněji popsáno výše. Za takové situace katastrální úřad chyby při obnově katastrálního operátu napravit v souladu se zákonem. Přitom uvedené postupy správní orgány podrobně a přesvědčivě žalobkyni vysvětlily. V soudním testu zákonnosti obstály jak postupy předcházející vydání napadených rozhodnutí, tak obě rozhodnutí.

[66] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalované pak v řízení o žalobě žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Olomouci dne 28. 3. 2017

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu